

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินประจำปี ๒๕๒๗ บางส่วน และ

ทุนวิจัยงบประมาณแผ่นดินประจำปี ๒๕๒๘

รายงานผลการวิจัย

เรื่อง

ระดับฮอร์โมนและภาวะเจริญพันธุ์ในโคนมพันธุ์ผสม :

สามัญรอยด์ และซิรอยด์อร์โนน ระหว่างวงจรการเป็นสัคก่อนและหลังการผสมเทียม

(Hormones and Fertility in Crossbred Dairy Cows :

Steroid and Thyroid Hormones during Estrous Cycles

before and after Artificial Insemination)

โดย

ดวงฤทธิ์ ประชัยฤทธิ์

พรพรรณพิไโล เอกสิทธิ์

อรรถยา เกียรติสุนทร

กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒

ชื่อโครงการ: ระดับชอร์มอนและภาวะเจริญพันธุ์ในโคนมพันธุ์ผสม : สเตียรอยด์ และ
ธับรอยด์ชอร์มอน ระหว่างวงจรการเป็นสัคก่อนและหลังการผสมเทียม

ชื่อผู้วิจัย: ดวงนฤมล ประชัญชัย พรณพีไล เสกสิทธิ์ อรรถยา เกียรติสุนทร
เดือนและปีที่ทำวิจัยเสร็จ: กุมภาพันธ์ 2530

บทคัดย่อ

จากการวัดระดับชอร์มอนโปรเจสเตอโรน เอสตราไดออล คอร์ติซอล ธับรอยซิน และไตรไอโอดีโคร์บีโนนีน ในวันที่ 0 (วันที่โคงีอาการเป็นสัค และได้รับการผสมเทียม) วันที่ 4 8 12 และ 16 ของวงจรการเป็นสัคก่อนและหลังการผสมเทียม ในโคนมพันธุ์ผสมกลุ่มผสมติดและกลุ่มผสมไม่ติด (จำนวนโคง 5 ตัว ในแต่ละกลุ่มก่อนการผสมเทียม หลังการผสมเทียมโคงกลุ่มผสมไม่ติด มีจำนวน 2 ตัว) เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ และปฏิกริยาเริ่มทางสถิติ ด้วยเจนเนอรัล ลิнейร์ โมเดล และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยสทท.สแควร์ พบว่าโคงทั้งสองกลุ่มมีระดับโปรเจสเตอโรนต่ำสุด ($P<0.01$) ในวันที่ 0 ซึ่งไม่ต่างจากวันที่ 4 แต่โคงกลุ่มผสมติดมีระดับโปรเจสเตอโรนในวันที่ 8 12 และ 16 สูงกว่า ($P<0.01$) โคงกลุ่มผสมไม่ติด โคงกลุ่มผสมไม่ติดมีระดับเอสตราไดออลสูงกว่า ($P<0.01$) และระดับคอร์ติซอลมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าโคงกลุ่มผสมติด โคงทั้งสองกลุ่มมีระดับธับรอยซิน ($P<0.01$) และไตรไอโอดีโคร์บีโนนีนสูงสุดในวันที่โคงมีอาการเป็นสัค

คำสำคัญ : สเตียรอยด์ ชอร์มอน ธับรอยด์ชอร์มอน ภาวะเจริญพันธุ์ โคนม

Project Title : Hormones and Fertility in Crossbred Dairy Cows : Steroid and Thyroid Hormones during Estrous Cycles before and after Artificial Insemination

Name of Investigators : Duangnarumon Prachankhadee Panpilai Sakasiddhi
Atdhaya Kiatsoondhorn

Year : February 1987

Abstract

The levels of progesterone (P_4) estradiol (E_2) cortisol (C) thyroxine (T_4) and tri-iodothyronine (T_3) on day 0 (day of estrus and artificial insemination , AI) day 4 8 12 and 16 of the estrous cycles before and after AI were measured in the fertile (F) and non-fertile (NF) groups of crossbred dairy cows (n=5 in each group before AI, n=2 in the NF group after AI). The main effects and their interactions were statistically analysed using General Linear Model and the least squares means. The level of P_4 in both F and NF groups were lowest ($P<0.01$) or day 0 which were not significantly different from day 4, however, the F group had higher ($P<0.01$) levels of P_4 on day 8, 12 and 16 than those of the NF group. The NF group had the level of E_2 higher ($P<0.01$) and C level appeared to be higher than those of the F group. Both F and NF groups had the levels of T_4 ($P<0.01$) and T_3 appeared to be highest on the day of estrus.

Key words : Steroid hormones Thyroid hormones Fertility Dairy cows

ระดับชอร์มและภาวะเจริญพันธุ์ในโคนมพันธุ์ผสม :

สเตียรอยด์ และชัยรอยด์ชอร์ม ระหว่างวงจรการเป็นสัดก่อนและหลังการผสมเทียม

ดวงฤทธิ์ ประชัญคดี*

พรรณา พีไอล เสารสิทธิ์**

อรรณา เกียรติสุนทร**

บทคัดย่อ

จากการวัดระดับชอร์มในโภเรสเตอโรน เอสตราไดออล คอร์ติซอล ชัยรอยด์ ไตรไอโอดีชัยบอร์นีน ในวันที่ 0 (วันที่โควิดอาการเป็นสัด และได้รับการผสมเทียม) วันที่ 4 8 12 และ 16 ของวงจรการเป็นสัดก่อนและหลังการผสมเทียม ในโคนมพันธุ์ผสมกลุ่มผสมติดและกลุ่มผสมไม่ติด (จำนวนโโค 5 ตัว ในแต่ละกลุ่มก่อนการผสมเทียม หลังการผสมเทียมโโคกลุ่มผสมไม่ติด มีจำนวน 2 ตัว) เมื่อวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ และปฏิกริยา.r ร่วมทางสถิติ ด้วย Jenenne Rattanakorn ลินเนียร์ โนเมเดล และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยลิสท์สแควร์ พบร่วมกันทั้งสองกลุ่มนี้ระดับโภเรสเตอโรนต่ำสุด ($P<0.01$) ในวันที่ 0 ซึ่งไม่ต่างจากวันที่ 4 แต่โโคกลุ่มผสมติดมีระดับโภเรสเตอโรนในวันที่ 8 12 และ 16 สูงกว่า ($P<0.01$) โโคกลุ่มผสมไม่ติด โโคกลุ่มผสมไม่ติดมีระดับเอสตราไดออลสูงกว่า ($P<0.01$) และระดับคอร์ติซอลมีแนวโน้มที่จะสูงกว่าโโคกลุ่มผสมติด โโคทั้งสองกลุ่มนี้มีระดับชัยรอยด์สูงกว่า ($P<0.01$) และไตรไอโอดีชัยบอร์นีนสูงสุดในวันที่โควิดอาการเป็นสัด

คำสำคัญ : สเตียรอยด์ ชอร์ม ชัยรอยด์ชอร์ม ภาวะเจริญพันธุ์ โคนม

* ภาควิชาสรีรวิทยา คณะสัตวแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

** กลุ่มงานวิจัยการผสมเทียม กองผสมเทียม กรมปศุสัตว์

บทนำ

จากการศึกษาการเปลี่ยนแปลงระดับฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน ในโคนมพันธุ์ผสมที่มีปัญหาสมดิคยากรที่จังหวัดราชบุรีพบว่า การเจริญของคอร์พัส ลูเทียม ในโคงกลุ่มผสมไม่ติด เกิดขึ้นช้าและหลังฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนในระดับต่ำกว่า โคงกลุ่มผสมดิค และคอร์พัส ลูเทียมของโคงกลุ่มผสมไม่ติด ไม่ถูกตัวในช่วงเวลาของวงจรการเป็นสัคปักติ ซึ่งมีผลต่อการเจริญของฟอลลิติเคิลรุ่นใหม่ ทำให้โคงกลุ่มนี้มีวงจรการเป็นสัคไม่สม่ำเสมอ (ดวงฤทธิ์, 2542) โคงมจำนวนมากที่มีปัญหาสมดิคยากร แต่มีวงจรการเป็นสัคสม่ำเสมอ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้สมเทียมได้ตรวจสอบความแรงของการเป็นสัคและการเป็นสัค โดยการล้วงตรวจคลูกและรังไกผ่านทางทวารหนักแล้วเมื่อทำการผู้สมเทียม แต่ยังมีปัญหาสมไม่ติด จึงเป็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาการเปลี่ยนแปลงของระดับฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน ที่ระยะต่าง ๆ ของวงจรการเป็นสัคก่อนและหลังการผู้สมเทียมติดต่อกันในโคงกลุ่มที่ผู้สมดิคและกลุ่มที่ผู้สมไม่ติด นอกจากนี้ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของฮอร์โมนเอสตราไดออล คอร์ติซอล ตลอดจนรับรองด์ฮอร์โมน ซึ่งมีผลต่อความสำเร็จในการสืบพันธุ์ร่วมกันไปด้วย

วัสดุและวิธีการ

โคงมพันธุ์ผสมขาวดำ-ชาชีวाल (Friesian-Sahiwal) จำนวน 10 ตัว นำเข้าจากประเทศไทย แลนด์ในโครงการของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ เลี้ยงที่สถานีพัฒนาอาหารสัตว์ อ.ปากช่อง จ.นครราชสีมา เป็นโคงขาวอายุกินกว่า 2 ปี มีประวัติการเจริญพันธุ์ต่ำ เคยผู้สมเทียมและผู้สมไม่ติดไม่ต่ำกว่า 3 ครั้ง มีความสมบูรณ์ของร่างกายและอวัยวะสืบพันธุ์ปกติ ก่อนการผู้สมเทียมเจ้าหน้าที่ผู้สมเทียมตรวจสอบการเป็นสัค โดยการล้วงตรวจคลูกและรังไกผ่านทางทวารหนักและบันทึกความแรงของการเป็นสัคในระดับปานกลางและคีมาก

เจ้าเลือดและแยกซีรั่มจากโคงแต่ละตัว 10 ครั้ง เริ่มจากในวันที่โคงมีอาการเป็นสัคครั้งแรก (วันที่ 0) ต่อมาเก็บเลือดในวันที่ 4 8 12 16 วันที่เป็นสัคครั้งที่ 2 และเป็นวันที่ได้รับการผู้สมเทียม และในวันที่ 4 8 12 16 หลังการผู้สมเทียม ติดตามผลการผู้สมเทียมเมื่อครบ 60 วัน โดยการล้วงตรวจคลูกและรังไกผ่านทางทวารหนัก แบ่งซีรั่มที่ได้ใส่หลอดเล็ก ๆ (aliquot) ในปริมาณที่เพียงพอสำหรับการวิเคราะห์ฮอร์โมนแต่ละชนิด เก็บซีรั่มที่อุณหภูมิ -20 องศาเซลเซียส เพื่อวิเคราะห์ฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน คอร์ติซอล รับรองด์ชิน และไตรไอโอดีซัมโนนีน ด้วยวิธี RIA (radioimmunoassay)

การตรวจสอบชุดวิเคราะห์ฮอร์โมนโปรเจสเตอโรน คอร์ติซอล รับรองด์ชิน และไตรไอโอดีซัมโนนีน ซึ่งเป็นชุดวิเคราะห์สำเร็จรูปแบบ solid phase ¹²⁵I RIA พบร่วมความไวสามารถตรวจ

ระดับต่ำสุดของชอร์โนนและความแม่นยำในการวิเคราะห์ชอร์โนนแต่ละชนิดดังนี้ โปรเจสเตอโรน 0.1 นาโนกรัม/มล. ความแม่นยำ 1.6% คอร์ติซอล 8.4 นาโนกรัม/มล. ความแม่นยำ 2.4% ทิบอฟิน 2.6 นาโนกรัม/มล. ความแม่นยำ 2.1% และไตรไอโอโอดีรัม 0.39 นาโนกรัม/มล. ความแม่นยำ 3.2% ทดสอบความจำเพาะของแอนดีบอเดียใช้ในการวิเคราะห์ด้วยวิธี serial dilution พบว่ามีความจำเพาะสูง

การวิเคราะห์ชอร์โนนเอกสารได้ออก "ใช้วิธีของ Resko และคณะ (1975) ได้รับແອນຕົບອົດຕໍ່ທຳກັນການວິເຄຣະຫ້ຈາກ Dr.G. Niswender, Colorado State University #249 ແລະໃຊ້ tritium-labeled estradiol เป็น tracer มีความໄວສາມາດຄວດຮະດັບຕໍ່ສຸດຂອງชອຣ໌ໂນນໄດ້ທີ່ 10.5 ພິໂຄກຣັມ/ມລ.

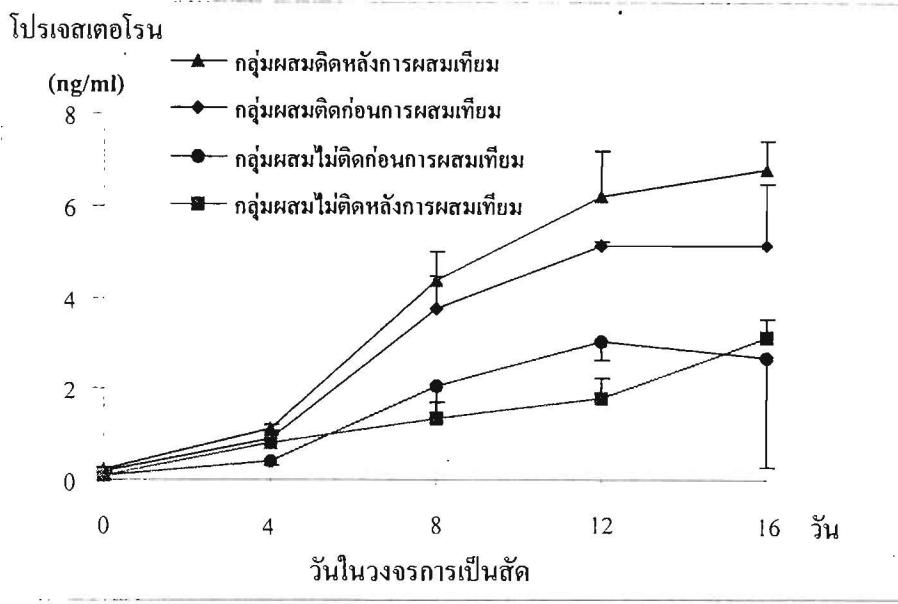
ในวงจรการเป็นสักครั้งที่ 2 ໂຄງ 3 ຕັ້ງ ໄນແສດຖາກເປັນສັດ ຈຶ່ງໄໝໄດ້ຮັບການຜສມທີ່ຍືນແລະໄຟ່ ເກັ່ນເລືອດຕໍ່ໄປ ເມື່ອຕິດຕາມຜລກາກຜສມທີ່ຍືນໃນວັນທີ 60 ລັ້ງການຜສມທີ່ຍືນຂອງໂຄທີ່ແລ້ວ ແບ່ງໂຄ ອອກໄດ້ເປັນ 2 ກລຸ່ມຄື່ອ ກລຸ່ມຜສມຕິດ ມີຈຳນວນ 5 ຕັ້ງ ແລະກລຸ່ມຜສມໄຟ່ຕິດ ຈຳນວນ 5 ຕັ້ງ ໃນວັນຈົກເປັນສັດແຮກ ແລະຈຳນວນ 2 ຕັ້ງໃນວັນຈົກເປັນສັດລັ້ງການຜສມທີ່ຍືນ

ວິເຄຣະຫ້ການແຕກຕ່າງຂອງຮະດັບຫອຣ໌ໂນນແຕ່ລະໜິດ ດ້ວຍ General Linear Model ໂດຍມີ ປັບປຸງຄື່ອ ພລກອງການຜສມທີ່ຍືນ (ກລຸ່ມຜສມຕິດແລະກລຸ່ມຜສມໄຟ່ຕິດ) ວັນ ໃນວັນຈົກເປັນສັດ 5 ວັນ (ວັນທີ 0 4 8 12 ແລະ 16) ຮະຫວ່າງວັນຈົກເປັນສັດ 2 ວັນຈົກຕ່ອກກັນ (ກອນແລະລັ້ງການຜສມທີ່ຍືນ) ວິເຄຣະຫ້ປົກກິໂຮຍາວ່າງປັບປຸງຕ່າງໆ ແລະເປົ້າຢັ້ງຢືນຄ່າເຄລື່ອສັບສົກ (Least squares means) (SAS, 1985)

ຜລແລະວິຈາຮັ້ນ

ຮະດັບຫອຣ໌ໂນນໂປຣເສເຕອໂຣນໃນກລຸ່ມໂຄຜສມຕິດ ທັ້ງໃນວັນຈົກເປັນສັດກ່ອນແລະລັ້ງການຜສມທີ່ຍືນວັດໄດ້ 3.38 ± 0.36 ນາໂໂນກຣັມ/ມລ. (ຄ່າເຄລື່ອ \pm standard error of the means, S.E.) ທີ່ສູງກວ່າ ($P<0.01$) ຄ່າ 1.50 ± 0.36 ນາໂໂນກຣັມ/ມລ.ຂອງໂຄກລຸ່ມຜສມໄຟ່ຕິດ ໂຄທັ້ງສອງກລຸ່ມມີຮະດັບຫອຣ໌ໂນນຕໍ່ສຸດໃນວັນທີ 0 ທີ່ເປັນວັນທີໂຄມີອາການເປັນສັດແລະໄດ້ຮັບການຜສມທີ່ຍືນເມື່ອເປັນສັດຄັ້ງທີ່ 2 ຄ່ານີ້ໄໝ່ຕ່າງຈາກຮະດັບຫອຣ໌ໂນນໃນວັນທີ 4 ຂອງຈົກ ແຕ່ໃນໂຄກລຸ່ມຜສມຕິດມີຮະດັບໂປຣເສເຕອໂຣນສູງເຖິ່ງ ($P<0.01$) ໃນວັນທີ 8 12 ແລະ 16 ຂອງທັ້ງ 2 ວັນຈົກ ແລະສູງກວ່າ ($P<0.01$) ຄ່າທີ່ໄດ້ຈາກໂຄກລຸ່ມຜສມໄຟ່ຕິດໃນວັນເທິງກັນ (ກາພທີ 1)

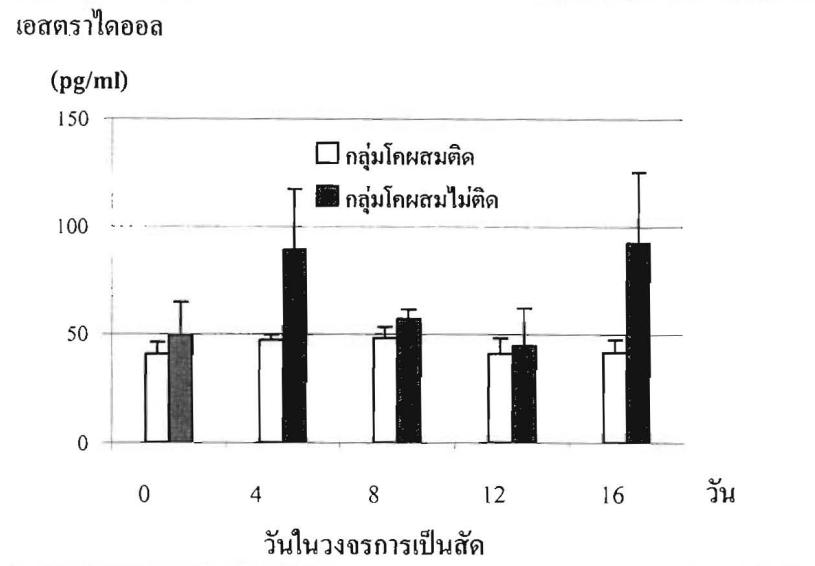
* ໄດ້ຮັບການອຸນ່ຕະຫ້ຈາກ ຮສ.ດຣ.ປະກອງ ຕັ້ງປະປຸດຕິກຸລ ການວິຊາຊີວິທາ ຄະວິທະຍາສາສົກ
ຈຸພາລັງການນໍາຫາວິທະຍາລັບ

ภาพที่ 1 ระดับโปรเจสเตอโรนในโคนมพันธุ์ผสม ระหว่างวงจรการเป็นสัคก่อนและหลังการผสมเทียม กลุ่มผสมติดมีค่าเฉลี่ยของวันที่ 8 12 และ 16 สูงกว่า ($P<0.01$) กลุ่มผสมไม่ติด

รูปแบบและปริมาณฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนที่เปลี่ยนแปลงไปในระยะต่าง ๆ ของวงจรการเป็นสัคของโคกลุ่มผสมติดและผสมไม่ติด เกิดขึ้นสอดคล้องกับการศึกษาระดับฮอร์โมนนี้ในโคนมพันธุ์ผสมที่ จ.ราชบุรี (ดวงฤทธิ์, ดวงฤทธิ์, และคณะ, 2542) ในการศึกษาครั้งนี้พบว่าโคกลุ่มผสมไม่ติดไม่ว่าจะเป็นวงจรการเป็นสัคก่อนหรือหลังการผสมเทียม มีระดับฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนในวันที่ 8 12 และ 16 ของวงจรการเป็นสัค ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งแสดงถึงการเจริญของคอร์พัส ลูทีเยม ในโคกลุ่มผสมไม่ติดนี้ เกิดขึ้นอย่างช้า ๆ และสร้างโปรเจสเตอโรนในระดับต่ำ ซึ่งไม่เพียงพอที่จะหนีบวนนำไปมีการเปลี่ยนแปลงของลูทีโนซิสต์ร์โมนและการเจริญของฟอลลิเคิลที่เหมาะสมจนทำให้เกิดการตกไข่ได้ (Robertson et al., 1989; Sirosis and Fortune, 1990; Garcia-Winder et al., 1986; Savio et al., 1993) นอกจากนี้ระดับโปรเจสเตอโรนที่ต่ำอาจทำให้คอร์พัส ลูทีเยมของวงจรการเป็นสัคต่อไปผิดปกติต่อไปอีก (Kojima et al., 1992) จากการถ่วงตัวจริงไข่ผ่านทวารหนัก ไม่สามารถออกความผิดปกติของคอร์พัส ลูทีเยมที่เจริญช้าและสร้างฮอร์โมนโปรเจสเตอโรนในระดับต่ำได้ (King et al., 1986)

ระดับฮอร์โมนเอสตราไดออลในกลุ่มโคผสมไม่ติดวัดได้ 65.23 ± 9.39 พิโตรัม/มล. ซึ่งสูงกว่า ($P<0.01$) กลุ่มผสมติด 43.22 ± 2.26 พิโตรัม/มล. (ภาพที่ 2) จากระดับฮอร์โมนที่วัดได้มีความเป็นไปได้ที่การเจริญของฟอลลิเคิลขนาดใหญ่ในโคกลุ่มผสมไม่ติดไม่เจริญต่อไป เนื่องจากระดับโปรเจสเตอโรนในโคกลุ่มนี้ไม่สูงพอ ทำให้การหลังลูทีโนซิสต์ร์โมนมีความต่ำสูงขึ้น แต่ไม่มีระดับสูงพอที่จะทำให้เกิดการตกไข่ ฟอลลิเคิลขนาดใหญ่จึงไม่มีการเปลี่ยนแปลงต่อไป (Garcia-Winder et al., 1986; Savio et al., 1993)

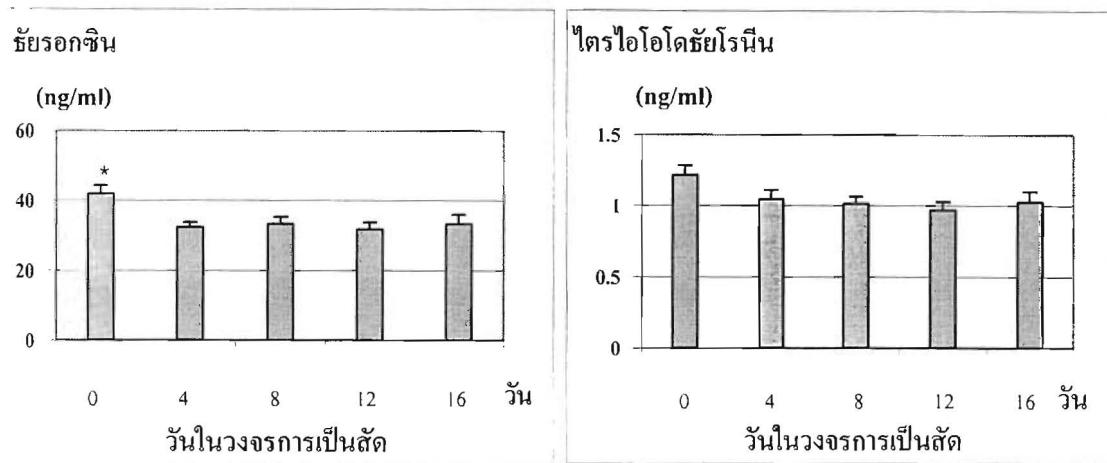

ภาพที่ 2 ระดับเօสตราไไดօอลในโคนมพันธุ์ผสม กลุ่มผสมไม่ติดมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า ($P<0.01$) กลุ่มผสมติด ไม่มีความแตกต่างระหว่างวันในวงจรการเป็นสัด

ระดับชอร์โimonคอร์ติซอลในการศึกษาครั้งนี้ ไม่พบความแตกต่างที่มีนัยสำคัญทางสถิติ โคงลุ่มผสมไม่ติดมีระดับชอร์โimonนี้ 24.73 ± 3.01 นาโนกรัม/มล. ซึ่งสูงกว่าค่า 18.87 ± 2.09 นาโนกรัม/มล.ของโคงลุ่มผสมติด ชอร์โimonคอร์ติซอลที่สูงในระดับหนึ่ง จำเป็นสำหรับเมตาบอลิسمของสาร์โโนไซเดรท โปรตีน และไขมัน ซึ่งจำเป็นต่อการดำเนินชีวิตและการสืบพันธุ์ (Guyton, 1991) แต่ระดับคอร์ติซอลที่สูงของโคงลุ่มผสมไม่ติด อาจมีผลต่อภาวะเจริญพันธุ์ของโคงลุ่มนี้ Stoebel และ Moberg (1982a, b) พบว่าหลังจากที่โค ได้รับชอร์โimonคอร์ติซอลติดต่อกัน 90 ชั่วโมง จะไม่มีการหลังลูกที่ในซึ่งชอร์โimon ในระดับสูงซึ่งทำให้เกิดการตกไข่ แต่จะไม่รบกวนระดับปกติของลูกที่ในซึ่งชอร์โimon และชอร์โimonเօสตราไไดօอล

ระดับของชัยรอยด์ชอร์โimon ทั้งชัยรอยซินและไตร ไอโอโโคชัยโโนนีนของโคทั้งสองกลุ่ม มี การเปลี่ยนแปลงในรูปแบบเดียวกัน ไม่มีความแตกต่างระหว่างโคงลุ่มผสมติดและผสมไม่ติด แต่มี ความแตกต่างระหว่างวันต่าง ๆ ของวงจรการเป็นสัด ชัยรอยซินวัดได้ 41.82 ± 2.30 นาโนกรัม/ มล. ในวันที่ 0 ของวงจรการเป็นสัด ซึ่งเป็นวันที่โคมีอาการเป็นสัดและได้รับการผสมเทียม ค่านี้สูง กว่า ($P<0.01$) วันอื่น ๆ ที่ศึกษา ไตร ไอโอโโคชัยโโนนีนวัดได้ 1.21 ± 0.06 นาโนกรัม/มล. ในวันที่ 0 ซึ่งมีแนวโน้มที่สูงกว่าวันอื่น ๆ ของวงจรเช่นกัน (ภาพที่ 3) การเปลี่ยนแปลงของชัยรอยด์ชอร์โimon ทั้งสองชนิดในการศึกษาครั้งนี้ มีระดับและรูปแบบสอดคล้องกับรายงานของพรอนพิไลและคณะ (2530) ระดับไตร ไอโอโโคชัยโโนนีน เป็นปฏิกิริยาโดยตรงกับระดับชัยรอยซิน (Walsh et al., 1980) ระดับชัยรอยด์ชอร์โimonทั้งสองชนิดที่สูงกว่าวันอื่น เมื่อโคมีอาการเป็นสัดนั้นสอดคล้องกับรายงาน

ของ Kennedy และคณะ (1964) ซึ่งพบว่าเมื่อโคเป็นสัดจะมีการดึง ^{131}I เข้าต่อมรั้ยรอยด์ได้มากกว่า ในระยะ diestrus และการดึง ^{131}I ของต่อมรั้ยรอยด์ลดลงเมื่อตั้งรังไข่ออก ดังนั้นในระยะที่โภมีอาการเป็นสัด มีการเปลี่ยนแปลงของชอร์โภนจากรังไข่และต่อมใต้สมองส่วนหน้าเพื่อให้เกิดการตกไข่ (Guyton, 1991) ระดับรั้ยรอยด์ชอร์โภนที่สูงขึ้นในระยะนี้ น่าจะมีความจำเป็นต่อกระบวนการการตกไข่ การสร้างชอร์โภน และความจำเป็นในการสืบพันธุ์ด้วย

ภาพที่ 3 ระดับรั้ยอกซินและไตรไอโอดีนทรอนีนในโคนมพันธุ์ผสม ระหว่างวงจรการเป็นสัด ตั้งแต่วันที่ 0 ซึ่งเป็นวันที่โภมีอาการเป็นสัด จนถึงวันที่ 16 ของวงจร

* P<0.01

การศึกษาครั้งนี้ได้ยืนยันข้อมูลเกี่ยวกับระดับชอร์โภนโปรเจสเตอโรนและการเจริญพันธุ์ของโคนมพันธุ์ผสมที่เลี้ยงในประเทศไทย โภกลุ่มที่ผสมไม่ติด มีระดับโปรเจสเตอโรนในระหว่างวงจรการเป็นสัดต่ำกว่าโภกลุ่มที่ผสมติดทั้งในวงจรก่อนและหลังการผสมเทียม ซึ่งแสดงถึงความผิดปกติในการทำงานของคอร์พัส ลูเทียม และพบว่าชอร์โภนเอสตราไดโอลมีระดับสูงในโภกลุ่มผสมไม่ติด ซึ่งน่าจะเป็นผลจากการคงอยู่ของฟอลลิคูลนัดใหญ่ ชอร์โภนคอร์ติซอลมีระดับสูงในโภกลุ่มที่ผสมไม่ติดเช่นกัน การเปลี่ยนแปลงของระดับชอร์โภนโปรเจสเตอโรน เอสตราไดโอล และคอร์ติซอล ที่เกิดขึ้นสอดคล้องกัน ทำให้โภกลุ่มนี้มีปัญหาในการผสม นอกจากนี้รั้ยรอยด์ชอร์โภนทั้งรั้ยอกซินและไตรไอโอดีนทรอนีน มีการเปลี่ยนแปลงเช่นเดียวกันในโภทั้งสองกลุ่ม รั้ยรอยด์ชอร์โภนที่สูงขึ้นในระหว่างที่โภมีอาการเป็นสัด สอดคล้องกับระยะที่มีการสร้างชอร์โภนต่างๆ เพื่อการตกไข่และสร้างความพร้อมเพื่อความสำเร็จในการสืบพันธุ์

กิตติกรรมประกาศ

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากงบประมาณแผ่นดินปี 2527 บางส่วน และงบประมาณแผ่นดินปี 2528 ได้รับความอนุเคราะห์จากคุณสวัสดิ์ อตามังกร หัวหน้าสถานีพืชอาหาร สัตว์ปักช่อง และเจ้าหน้าที่สถานีพืชอาหารสัตว์ปักช่อง กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์ ใน การเก็บข้อมูลและตัวอย่าง คุณวิภาวดี คิดเห็น เจ้าหน้าที่ผู้สมทบในกองของ กรมปศุสัตว์ น.สพ. สัมพันธ์ สิงหันทร์ หัวหน้าศูนย์วิจัยการผสมเทียม ราชบูรี รศ.ดร.ประคง ตั้งประพฤติกุล ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ให้ความอนุเคราะห์การวัดระดับ ฮอร์โมนเอสตราไดออล รศ.ดร.จันทร์จรัส เรียวเดชะ และคุณเทียมพน ก้านเหลือง ภาควิชาสัตวบาล คณะสัตวแพทยศาสตร์ ให้ความอนุเคราะห์การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เอกสารอ้างอิง

- ดวงฤทธิ์ ประชัญคดี วรรณพิไล เอกสิทธิ์ และสัมพันธ์ สิงหันทร์ 2542 ชอร์โมนและภาวะ เจริญพันธุ์ในโคนมพันธุ์ผสม : สเตียรอยด์ชอร์โมน เวชชารสัตวแพทย์ (อยู่ระหว่าง การตีพิมพ์)
- วรรณพิไล เอกสิทธิ์ ดวงฤทธิ์ ประชัญคดี และสัมพันธ์ สิงหันทร์ 2530 ขั้ยรอยด์ชอร์โมน และภาวะเจริญพันธุ์ในโคนมพันธุ์ผสม เวชชารสัตวแพทย์ 17(2): 132-144.
- Garcia-Winder, M., Lewis, P.E., Townsend, E.C. and Inskeep, E.K. 1986. Endocrine profiles associated with life span of induced corpora lutea in postpartum beef cows. J. Anim. Sci. 62 : 1353-1362.
- Guyton, A.C. 1991. In : Textbook of Medical Physiology. 8th ed., W.B. Saunders Company. 1014 pages.
- Kennedy, G., Salamon, D. and Hague, P. 1964. Failure of hypothalamic lesions to prevent thyroid stimulation by oestrogen in the rat. J. Endocrinol. 25 : 97-98.
- King, M.E., Odde, K.G., LeFever, D.G., Brown, L.N. and Neubauer, C.J. 1986. Synchronization of estrous in embryo transfer recipients receiving demi-embryos with synchro-mate B or estrumate. Theriogenology. 26 : 221-229.

- Kojima, N., Stumpf, T.T., Cupp, A.S., Werth, L.A., Roberson, M.S., Wolfe, M.W., .
Kittok, R.J. and Kinder, J.E. 1992. Exogenous progesterone and progestins
as used in estrous synchrony regimens do not mimic the corpus luteum in
regulation of lueinizing hormone and 17β -estradiol in circulation in cows.
Biol. Reprod. 47: 1009-1017.
- Resko, J.A., Ploem, J.G. and Stadelman, H.L. 1975. Estrogens in fetal and maternal
plasma of the rhesus monkey. Endocr. 97 : 425-430.
- Robertson, M.S., Wolfe, M.W., Stumpf, T.T., Kittok, R.J. and Kinder, J.E. 1989.
Luteinizing hormone secretion and corpus luteum functions in cows
receiving two levels of progesterone. Biol. Reprod. 41 : 997-1003.
- SAS. 1985. SAS® User's Guide : Statistics, version 5 edition. SAS Institute. Inc.,
Cory, NC. 956 pages.
- Savio, J.D., Thatcher, W.W., Badinga, L., de la Sota, R.L. and Wolfenson, D. 1993.
Regulation of dominant follicle turnover during the estrous cycle in cows. J.
Reprod. Fert. 97 : 197-203.
- Sirosis, J. and Fortune, J.E. 1990. Lengthening the bovine estrous cycle with low
levels of exogenous progesterone : A model for studying ovarian follicle
dominance. Endocr. 127 : 916-925.
- Stoebel, D.P. and Moberg, G.P. 1982(a). Repeated acute stress during the follicular
phase and luteinizing hormone surge of dairy heifers. J. Dairy Sci. 65 : 92-
96.
- Stobel, D.P. and Moberg, G.P. 1982(b). Effect of adrenocorticotropin and cortisol on
luteinizing hormone surge and estrous behavior of cows. J. Dairy Sci. 65 :
1016-1024.
- Walsh, D.S., Vesely, J.A. and Matia de Van, S. 1980. Relationship between milk
production and circulating hormones in dairy cows. J. Dairy Sci. 63 : 290-
294.